

عنوان مقاله:

جرائم سایبری در نظام حقوقی ایران و اسناد بین المللی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی پدافند سایبری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیر غلام نجفی - دانشجوی ارشد حقوق بین الملل، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

علیرضا انصاری مهبیاری - استادیار گروه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

محیط سایبری محیط مجازی است که از تلفیق دو فناوری رایانه و مخابرات تشکیل میشود و فضایی کاملاً جدا از فضای فیزیکی است که در این فضای مجازی کاربران میتوانند به هرگونه خدمات و اطلاعات الکترونیکی در سراسر دنیا دستیابی پیدا کنند. فضای سایبری نیز همچون فضای فیزیکی زمینه ایی است که امکان وقوع جرائم مختلفی در آن وجود دارد. جرائم سایبری در حقیقت گونه ای از جرائم اینترنتی و شامل جرمهایی است که در محیط سایبری رخ میدهد. به دلیل وجود حساسیت های مضاعف که نسبت به حوزه های شکلی مقررات جزایی وجود دارد، مقررات شکلی فضای سایبر بسیار بیشتر از حوزه های ماهوی تحت تاثیر قرار گرفته است. شیوه قانونگذاری در فضای سایبری به نوع نگرش حاکمیت در این فضا بستگی دارد که بر این اساس دو نوع نگرش وجود دارد، یک نگرش، حاکمیت دولت بر این فضا است که روش قانونگذاری ملی از این نگرش حاصل می شود. حامیان این نگرش بر این عقیده اند که بهترین نهاد حاکمیتی موجود در فضای سایبر جهت پیشگیری و مقابله با جرائم، دولت است. نگرش دیگر تعمیم نظریه میراث مشترک بشریت بر فضای سایبری است که روشهای قانونگذاری بین المللی، خود انتظامی و مختلط، منبعت از این نگرش است. کشورهای درحال توسعه، از نگرش مبتنی بر حاکمیت، و کشورهای غربی، حامیان حقوق بشر و نهادهای فنی فضای سایبر، از نگرش مبتنی بر میراث مشترک بشریت حمایت کرده اند.

کلمات کلیدی:

جرائم سایبری، حقوق ایران، اسناد بین المللی، محیط سایبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1917514>

